

155.Simțirea unui mort

Radu Dan Alexandru

SIMȚIREA UNUI MORT

Și întins pe spate în sicriu stă inert un mort
Iar la ușa de căpătîi negru,alb cearceaf calapod,
Și din ochii încercănați lacrimi avîntate,curg,
Și mii de bocete cînd sufletu-i se învîrte în camere se aud,

Iar el rememorează locu unde-a stat în viață cînd,
În plină trăire se visa ca un veșnic recrut,
Iar acum doarme vremelnice precum un soldat,
Atît de drept și de neîntors într-un somn latent în coșciug.

Și ca spirit colindă printre toți care îl tot de plîng,
Și-i aprind calde lumini de lumînării la cap,dar se sting
Și așa îi simt apariția ușoară, pe lîngă ei, de suflet,
Prefăcută într-un aer rece ce e adus de bătaii de vînt,

Cînd îi pleca trupul în pămînt dintre ai săi vii,
Și nu mai simte pîlpîitul cald și scump al inimii,
Ce pe chip îi dădea înviorare,și îi arunca dezamăgire,
Iată, fără însuflețire cum în coșciug doarme în vecie un mort,neîntors.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

13.08.2020.

Volumul al 22 lea "MEMORANDUM"

Radu Dan Alexandru"Alias"-MISTERUL POEZIEI.